

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: L. V.

proti

žalovanému: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.1.2017, č.j. 460429178/315-KLI,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného o zamítnutí jeho námitek proti stanovení výše starobního důchodu a žádosti o předložení dokladů pro výpočet důchodu, dle kterého žalobce podal námitky po lhůtě 30 dnů dle § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, neboť rozhodnutí o stanovení starobního

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

důchodu bylo doručeno právnímu zástupci žalobce dne 10. 11. 2016, avšak podání učinil až dne 13.12.2016.

2. Žalobce namítá, že žalovaný opírá své zjištění z dodejky, avšak podpis na dodejce není podpisem právního zástupce žalobce, Mgr. Pavely, neboť daného dne nebyl přítomen v sídle advokátní kanceláře, jelikož dne 9.11.2016 odletěl do Bratislavy a do Prahy se nevrátil dříve než 14.11.2016. dále namítl nesprávný způsob doručení prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, jestliže právní zástupce žalobce byl držitelem datové schránky.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V následném reklamačním řízení bylo Českou poštou s.p. potvrzeno, že rozhodnutí bylo doručeno osobně právnímu zástupci žalobce, jehož totožnost byla ověřena dle občanského průkazu. Pochybení spočívající v nesprávné formě doručení nemá vliv na platnost doručení.
4. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s.ř.s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Soud ve věci rozhodl na žádost žalobce při jednání dne 28.8.2019, při kterém strany odkázaly na předchozí podání. Právní zástupce žalobce při jednání požádal o odročení, neboť právní zastoupení žalobce v soudním řízení bylo ukončeno, k jednání se dostavil pouze v rámci provedení neodkladných úkonů. Soud žádosti o odročení jednání nevyhověl, neboť vzhledem k zásadě koncentrace řízení a tím i vázanosti uplatněných žalobních bodů nespatoval jakoukoliv újmu na právech žalobce, že bude při jednání zastoupen dosavadním advokátem v rámci neodkladných úkonů. Předvolání k jednání bylo žalobci, resp. jeho právnímu zástupci, doručeno dne 1.8., tedy dostatečně předem, aby případná změna právního zastoupení byla fakticky realizována do nařízeného jednání. Soud však nadále nepovažuje Mgr. Pavelu za právního zástupce žalobce (§ 28 odst. 2 o.s.ř.) a rozsudek doručí pouze žalobci, neboť ode dne oznámení ukončení právního zastoupení soudu uplynulo více jak 15 dnů (§ 20 odst. 6 zákona o advokacii).
6. V dané věci byl skutkový spor o určení okamžiku doručení a právní spor o účincích vadného způsobu doručení.
7. Dle dodejky o doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 20.10.2016 o stanovení starobního důchodu a dle potvrzení o převzetí zásilky rozhodnutí osobně převzal právní zástupce, jehož totožnost byla ověřena dle občanské průkazu Slovenské republiky. Skutečnost, že poštovní doručovatel uvedl slovenský doklad totožnosti příjemce, soud považuje za významnou, neboť vypovídá o autenticitě údajů na dodejce. Žalobce navrhl k prokázání zfalšování podpisu jeho právního zástupce provedení důkazu srovnávacími listinami s podpisem jeho právního zástupce, letenky prokazující jeho pobyt na Slovensku a vypracování znaleckého posudku.
8. Žalobce předložil letenky Bratislava/Košice ze dne 10.11.2016 a Košice/Praha ze dne 14.11.2016. K výzvě soudu ohledně letenky ze dne 10.11.2016 sdělil letecký dopravce, že cestující Mgr. Pavela se nepřihlásil k přepravě. Žalobce tak předložil důkaz, který neprokazuje, že by v den doručení byl jeho právní zástupce mimo místo doručení, ba právě naopak prokazuje nevěrohodnost svého tvrzení, resp. tvrzení právního zástupce, který je v určitém smyslu „faktickým účastníkem“ tohoto soudního řízení. Na základě zjištění

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

nevěrohodnosti tvrzení soud zamítl návrh na provedení znaleckého posudku se zřetelem k jemu známé skutečnosti, že písmost znalecké srovnání pouhých podpisů je vždy spojeno s vysokou mírou pravděpodobnosti a tedy i nízkou mírou jistoty. Ostatně žalobce tvrdil, že takový posudek konkrétního znalce sám předloží a neučinil tak.

9. Soud má za prokázané, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno právnímu zástupci žalobce dne 10.11.2016, proto přistoupil k posouzení druhé žalobní námitky vycházející z vady doručení.
10. Mezi účastníky bylo nesporné, že právní zástupce žalobce byl v rozhodné době dne 10.11.2016 držitelem datové schránky, a proto v souladu s § 19 odst. 1 správního řádu měl správní orgán I. stupně mu doručit touto elektronickou formou, nikoli prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Postup správního orgánu I. stupně byl proto vadný, avšak tato vada nezaložila nezákonnost doručení rozhodnutí dne 10.11.2016. Dle žalobcem citovaného rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 9.12.2014, č. j. 46 A 30/2013 – 55, sice *„jestliže správní orgán doručí rozhodnutí účastníkovi zastoupenému advokátem na adresu sídla tohoto advokáta, přestože ten má zřízenou datovou schránku a v předchozím řízení před správním orgánem navíc řádně označil adresu pro doručování od sídla odlišnou (§ 19 odst. 1 a 3 správního řádu z roku 2004), jedná se o vadu řízení, která v případě opožděně podaného odvolání proti takovému rozhodnutí mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (§ 78 odst. 1 s. ř. s.), a to i tehdy, pokud rozhodnutí převezme v sídle advokáta jím pověřená osoba (§ 20 odst. 6 správního řádu z roku 2004)“*, avšak v témže rozsudku soud konstatoval, že *„vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (o opožděnosti podaného odvolání) a na zásah do práv žalobce (odvolatele) by nemělo popsané pochybení správního orgánu I. stupně při doručování vliv pouze tehdy, pokud by žalobce podal odvolání včas, případně pokud by bylo jednoznačně prokázáno, že se žalobce (jeho zástupce) s doručeným rozhodnutím fakticky (materiálně) seznámil (tedy např. by zásilku převzal osobně), což se však v projednávané věci nestalo“*. A to se v posuzované věci událo. Dodejkou bylo prokázáno, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno osobně právnímu zástupci žalobce, a proto vadný způsob doručení neměl vliv na určení okamžiku doručení, tedy ani na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Pro posouzení zásahu do práv žalobce není rozhodné, jakým způsobem se rozhodnutí dostalo do jeho právní dispozice, aby se mohl řádně seznámit s obsahem rozhodnutí, ale zda se tak stalo.
11. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. 8. 2019

Mgr. Kamil Tojner v.r.
soudce